

Beretning

fra udvalget angående

I. forslag til lov om ændring af lov om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber),

II. forslag til lov om ændring af lov om tilvirkning og forhandling m. m. af ost.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber),

III. forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

IV. forslag til lov om ændring af lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m. v.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber) og

V. forslag til lov om ændring af lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af kaniner.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber),

(Afgivet den 1. oktober 1972).

Udvalget har behandlet lovforslagene i 6 møder og har herunder haft samråd med landbrugsministeren, der tillige har fremsendt danske oversættelser af rådsforordning nr. 827/68 om en fælles markedsordning for visse produkter og nr. 1619/68 om handelsnormer for æg samt kommissionsforordning nr. 95/69 om gennemførelse af sidstnævnte rådsforordning.

Udvalget har endvidere stillet en række spørgsmål til landbrugsministeren, hvis svar er optrykt som bilag til beretningen.

For så vidt angår forslag til lov om ændring af lov om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter, har landbrugsministeren under henvisning til aftale herom under samråd med udvalget foreslået, at der indsættes en bestemmelse, hvorefter

§ 23, stk. 1, i loven om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m. ændres, således at landbrugsministerens bemyndigelse til at forbyde indførsel her til landet eller at påbyde undersøgelse af varer, såfremt udførselsbestemmelserne i det land, hvorfra varen kommer, efter ministerens skøn ikke giver fornøden garanti med hensyn til dens sundhedstilstand, også kommer til at gælde for smør.

Ministeren har tilkendegivet, at denne ændring vil blive indarbejdet i lovforslaget forinden en eventuel gennemførelse.

Da spørgsmålet om Danmarks eventuelle tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber endnu ikke er afgjort, har udvalget ikke taget endelig stilling til lovforslagene.

P. u. v.

Risgaard Knudsen,
formand.

Bilag.

Udvalgets spørgsmål til landbrugsministeren og ministerens svar herpå.

Ad I. forslag til lov om ændring af lov om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter:

Spørgsmål 1:

Kan de nugældende kriterier for lurmærkning af smør af dansk oprindelse opretholdes ved eksport til henholdsvis

- a) EF-lande eller
- b) tredjelände,

uanset at kravet om mærkning med lurmærket ved eksport bortfalder? Der tænkes på maksimum for vandindhold og minimum for smørfedtindhold m. v.

Svar:

Det er ikke tanken at ændre de nugældende betingelser for opnåelse af ret til at benytte lurmærket, det vil, for så vidt angår vand- og fedtindhold, sige højst 16 pct. vand og 80 pct. fedt.

Så længe der ikke er vedtaget fælles EF-regler om kvalitetsklasser for smør, kan hvert medlemsland fastlægge sin egen inddeling i kvalitetsklasser. Danmark kan således bevare lurmærket smør som 1. kvalitet ved siden af smør, der opfylder smørlovens minimumskrav. Ved salg i Danmark behøver smør alene at opfylde minimumskravene.

I princippet er det i strid med Rom-traktatens bestemmelser om frie varebevægelser at stille strengere krav ved eksport end ved salg på hjemmemarkedet. Reglen omfatter både eksport til medlemslande og til tredjelände. En undtagelse gælder dog, hvis et importland stiller særlige krav, idet eksportlandet da må opfylde disse.

I praksis følges dette princip om samme kvalitetskrav ved eksport og hjemmemarkedssalg ikke fuldt ud af de nuværende medlemslande. EF-Kommissionen har gjort rådet opmærksom herpå, men hidtil er sagen ikke blevet fulgt op, idet man afventer vedtagelse af et i 1968 fremsat forslag om handel med smør, der vil indføre en fælles smørkvalitet i EF.

Spørgsmål 2:

Kan dansk saltet smør, der oftest har et smørfedtindhold på lidt under 82 pct. smørfedt, i givet fald opnå eksportrestitutioner ved eksport til tredjelände? I modsat fald, vil der fra dansk side blive taget skridt til at søge forholdet ændret?

Svar:

Efter de gældende EF-bestemmelser om ydelse af eksportrestitutioner til mejeriprodukter ydes kun eksportrestitutioner til smør med mindst 82 pct. fedtindhold.

Såfremt en dansk smørproducent udnytter de danske normer for maksimalt indhold af vand (16 pct.) og salt (1,2 pct.) fuldt ud, vil der være mulighed for, at fedtindholdet er under 82 pct. Normalt indeholder dansk smør dog 82 pct. smørfedt.

EF-bestemmelserne om restitutioner fastsættes af Kommissionen i forordningsform hver 4. uge efter indhentet udtalelse fra Forvaltningskomiteen for mejeriprodukter. Dette betyder, at man fra dansk side efter medlemskab får indflydelse på bestemmelserne.

Hvorvidt man fra dansk side vil arbejde for en ændring af de nævnte bestemmelser, er ikke afgjort. En betingelse om, at ydelse af eksportrestitution kun sker til smør med over 82 pct. fedtindhold, vil kunne få en vis betydning for Danmark. Størstedelen af dansk smørekseport afsættes dog for tiden til Storbritannien, d. v. s. inden for det udvidede fællesskab, hvor eksportrestitutioner ikke finder anvendelse. Den lille del af smørekseporten, der afsættes uden for det udvidede EF (i 1971 5 pct.), er hyppigt usaltet, og i disse tilfælde vil et minimumfedtindhold på 82 pct. altid være opfyldt.

Spørgsmål 3:

Vil der kunne opstilles kvalitetskrav ved import til Danmark af smør produceret i de øvrige EF-lande? I bekræftende fald, hvilke krav påtænkes?

Svar:

Danmark kan ikke stille andre kvalitetskrav til smør, der importeres fra øvrige medlemslande, end sådanne, som også den indenlandske produktion skal opfylde.

Spørgsmål 4:

Hvornår forventes udvalget vedrørende en forenkling af levnedsmiddellovgivningen at kunne afslutte sit arbejde?

Svar:

Det af landbrugsministeriet i april 1970 nedsatte udvalg, der fik til opgave at fremkomme med forslag til forenkling og koordinering af levnedsmiddellovgivningen, påregnes at slutte sit arbejde i den nærmeste fremtid. Regeringen har truffet beslutning om, at der af administrationsdepartementet skal nedsættes et udvalg, der skal fortsætte arbejdet med revision af de enkelte ministeriers levnedsmiddellovgivning på grundlag af de af førstnævnte udvalg foreslåede retningslinjer.

Spørgsmål 5:

Har lovforslaget været drøftet med eventuelle interesserede organisationer? I bekræftende fald bedes oplyst, hvilke organisationer det har været drøftet med.

Svar:

Lovforslaget, der som anført i bemærkningerne til dette i det store og hele kun tilsigter at ændre bestemmelser, som må anses for uforenelige med Fællesskabernes regler om fri konkurrence, har været drøftet med repræsentanter for Landbrugsrådet, De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger.

Ad II. forslag til lov om ændring af lov om tilvirkning og forhandling m. m. af ost.

Spørgsmål:

Har lovforslaget været drøftet med eventuelle interesserede organisationer? I bekræftende fald bedes oplyst, hvilke organisationer det har været drøftet med.

Svar:

Lovforslaget, der som anført i bemærkningerne til dette alene tilsigter at ændre

bestemmelser, som må anses for uforenelige med Fællesskabernes regler om fri konkurrence, har været drøftet med repræsentanter for Landbrugsrådet, De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger.

Ad III. forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

Spørgsmål 1:

Under hvilke forhold påtænker landbrugsministeren at fravige kravet om tilladelse ved indførsel af mindre partier æg, jfr. § 1, stk. 3?

Svar:

Ved Danmarks forventede tilslutning til De europæiske Fællesskaber får de af Fællesskaberne udstedte forordninger, hvorved der etableres et fælles marked for æg inden for medlemslandenes grænser, gyldighed her i landet. I overensstemmelse med det almindelige ønske om at opretholde de på en række vareområder gældende autorisationsordninger er der i lovforslagets § 1, stk. 3, fastsat en bestemmelse om, at der kræves autorisation til ind- og udførsel af æg.

For at muliggøre ind- og udførsel i ikke-erhvervs mæssigt øjemed, f. eks. grænsehandel mellem Danmark og Tyskland, er det nødvendigt, at der tillægges landbrugsministeren bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om, at tilladelse ikke kræves til indførsel og udførsel af mindre partier æg.

Artikel 25 i rådsforordning nr. 1619/68 af 15. oktober 1968 undtager fra forordningens bestemmelser indførsel fra og udførsel til tredjelande af æg i små mængder på indtil 60 stk., som foretages af den endelige forbruger til eget forbrug. Den foreslåede bemyndigelse for landbrugsministeren vil kunne anvendes til at fastsætte supplerende, danske bestemmelser om indførsel og udførsel af mindre partier æg mellem Danmark og lande uden for Fællesskabernes område.

Spørgsmål 2:

Vil der ikke være risiko for indslæbning af fjerkræpest, selv om der kun er tale om små partier?

Svar:

Risikoen for indslæbning af smitsomme fjerkræsygdomme, herunder fjerkræpest, er til stede også ved indførsel af mindre partier æg, såfremt indførslen sker fra lande, hvor disse sygdomme forekommer. Der vil derfor ved fastsættelse af bestemmelser i medfør af § 1, stk. 3, 3. pkt., blive taget de fornødne veterinære hensyn.

Fællesskaberne har endnu ikke fastsat veterinære bestemmelser for æg, hvorfor Danmark indtil videre kan have bestemmelser, der forbyder indførsel af æg, såfremt man skønner, at indførslen rummer fare for indslæbning af smitsomme fjerkræsygdomme.

Spørgsmål 3:

Efter hvilke retningslinjer tænker landbrugsministeren sig bemyndigelsen i henhold til § 1, stk. 7, administreret? Vil bortfald af hjemmemarkedsafgiften ikke begrunde ophævelse af de nugældende begrænsninger i salget direkte fra producent til forbruger?

Svar:

Rådsforordning nr. 1619/68 af 15. oktober 1968 om handelsnormer for æg og gennemførelsesforordningen nr. 95/69 af 17. januar 1969 fastsætter som principiel hovedregel, at producenterne skal levere deres æg til godkendte pakkerier, der er eneberettiget til at sortere æggene i de foreskrevne kvalitets- og vægtklasser med henblik på videre salg.

Forordningens artikel 2, nr. 3, undtager dog fra bestemmelserne sådanne æg, der på produktionsstedet, på et lokalt offentligt marked eller ved salg ved omførsel afhændes af producenten umiddelbart til den endelige forbruger til dennes eget forbrug.

Producenternes adgang til salg af æg udenom de autoriserede pakkerier er efter de gældende, danske bestemmelser begrænset til det egentlige stalddørsalg, således at anvendelsen af de nævnte bestemmelser i art. 2, nr. 3, vil medføre en betydelig udvidelse af producentsalget. Forordningen kan dog på dette punkt suppleres med nationale danske bestemmelser.

Hjemmemarkedsordningens bortfald, der ved tilslutning til Fællesskaberne vil ske pr. 1. februar 1973, vil måske kunne begrunde

en lempelse af de nugældende begrænsninger i salget direkte fra producent til forbruger, idet den særlige fordel ved salg af ikke-afgiftsberigtigede æg samtidig bortfalder.

Bemyndigelsen i forslaget § 1, stk. 7, agtes ikke anvendt til at begrænse stalddørsalget, men til at muliggøre fastsættelse af kvalitetskrav for æg, der sælges direkte fra producent, samt regulering af salg på offentligt marked og ved omførsel, såfremt kvalitets- eller sundhedsmæssige grunde taler herfor, eventuelt således at producentsalg kun kan ske til private husholdninger og ikke til hospitaler, plejehjem, hoteller, kantiner o. lign.

Fastsættelsen af sådanne bestemmelser vil dog først ske efter forhandling med de interesserede organisationer, herunder ægeksport-udvalget. Det i lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. indeholdte forbud mod reklamering for producentsalg ved annoncering, skiltning eller på anden måde bortfalder ved afsætningslovens ophævelse.

Spørgsmål 4:

Hvordan tænkes den i § 12 nævnte voldtgift sammensat?

Svar:

Forslaget § 12, stk. 2, 2. pkt., svarer til § 6, stk. 2, i den nugældende æglov, idet dog formuleringen er ændret for bl. a. at præcisere, at der er adgang til domstolsprøvelse. I fortsættelse af hidtidig praksis agtes der udnævnt 3 skønsmænd i hver sag, hvoraf een skal have tilknytning til ægbranchen og een til forskningen samt een være medarbejder ved statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m.

Spørgsmål 5:

Ad den foreslåede § 1, stk. 3: Hvilke bestemmelser agter ministeren at fastsætte for ind- og udførsel af mindre partier af æg?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 1 og 2.

Spørgsmål 6:

Ad den foreslåede § 1, stk. 7: Hvorfor ønsker ministeren en særlig bemyndigelse til at kunne fastsætte betingelser for og omfang

af ægproducenters salg af æg fra stalddør til forbruger?

Hvorledes vil bestemmelsen blive anvendt?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 3.

Spørgsmål 7:

Er der i de enkelte fællesmarkedslande eller for fællesmarkedet som helhed fastsat særlige bestemmelser for stalddørssalg af æg og fjerkræ?

Svar:

I henhold til artikel 2, nr. 3, i rådsforordning nr. 1619/68 af 15. oktober 1968 gælder forordningens bestemmelser ikke for æg, der afhændes af producenten direkte til den endelige forbruger til dennes eget forbrug, jfr. ovenfor i svaret på spørgsmål 3. Denne undtagelse omfatter kun vedkommende producents egne æg, og disse æg må ikke sorteres i kvalitets- og vægtklasser, medmindre producenten råder over et godkendt pakkeri, og heller ikke pakkes og mærkes efter de regler, der gælder for pakkerier. De nærmere regler om producentsalget er herefter overladt til de enkelte landes nationale bestemmelser. Bortset fra Holland har landbrugsministeriet ikke oplysninger om nationale bestemmelser i medlemslandene angående stalddørssalg af æg og fjerkræ. Holland har efter det oplyste begrænset den i de fælles regler indeholdte adgang for producenterne til salg af egne æg direkte til forbrugerne ved at undtage salg til butikker, hospitaler, kantiner o. lign. herfra. Endvidere er der i de hollandske bestemmelser fastsat visse minimumskrav til kvaliteten af disse æg.

Spørgsmål 8:

Medfører de i EF-landene gældende bestemmelser for salg af æg, at der er tale om en tilsvarende langsommelig ekspeditions-gang, inden æggene når fra producenten til den endelige forbruger, som den danske autorisationsordning er årsag til?

Svar:

Som nævnt i svaret på spørgsmål 3 er det i rådsforordning nr. 1619/68 af 15. oktober 1968 principielt foreskrevet, at ægproducenterne skal levere deres æg til godkendte pakkerier. Ifølge præambelen til denne for-

ordning tilsigter bestemmelserne at bidrage til en forbedring af kvaliteten og herigennem til at lette afsætningen af æg. Den tilstræbte kvalitetsforbedring søges opnået gennem udførlige regler om sortering i kvalitets- og vægtklasser, opbevaring og transport, pakning og mærkning, samt gennem hyppig indsamling af æggene. Forbrugere, der ønsker særlig friske æg, har adgang til at købe æg, der er mærket „Ekstra“.

Det er min opfattelse, at de gældende danske bestemmelser om forhandling af æg, der i hovedtræk svarer til Fællesskabernes, har bidraget til en forbedring af ægkvaliteten, samt at ægbranchen har gjort et betydeligt arbejde for at bringe friske æg af god kvalitet på markedet, bl. a. gennem bedre organisation af indsamlingen af æggene og anvendelse af isolerede vogne til transporten.

En gennemførelse her i landet af Fællesskabernes handelsnormer for æg ventes ikke at medføre nogen nedsættelse af omsætningshastigheden.

Spørgsmål 9:

Har lovforslaget været drøftet med eventuelle interesserede organisationer? I bekræftende fald bedes oplyst, hvilke organisationer det har været drøftet med.

Svar:

Lovforslaget har været drøftet med Landbrugsrådet, De samvirkende danske Husmandsforeninger, De samvirkende danske Landboforeninger samt Ægekspert-Udvalget.

Spørgsmål 10:

Til uddybning af ministerens svar på spørgsmål nr. 3 stilles følgende spørgsmål:

- a. Hvilke nationale danske bestemmelser vil den omhandlede forordning kunne suppleres med?
- b. Hvilke begrænsninger i det frie salg af æg påtænker ministeren at fastsætte?

Svar:

ad a.

De fælles bestemmelser om handelsnormer for æg vil kunne suppleres med nationale danske bestemmelser angående ægproducenters salg af æg på produktionsstedet, på offentlige markeder og ved omførsel, idet

sådant salg er undtaget fra forordningen, jfr. dennes art. 2, nr. 3. Det er dog herved en betingelse, at salget kun omfatter æg af vedkommende producents egen produktion og sker til den endelige forbruger og til dennes eget forbrug.

Som nævnt i mit svar af 23. marts 1972 på det ærede udvalgs spørgsmål nr. 3 er det hensigten at drøfte udformningen af bestemmelserne på dette område med de interesserede organisationer, herunder særlig Æggesport-Udvalget, der efter det oplyste lægger stor vægt på at få lejlighed til at udtale sig herom.

ad b.

Det er ikke under overvejelse at begrænse det frie salg af æg fra stalddør, i det omfang dette hidtil har været tilladt, så meget mindre som dette salg må forventes at gå tilbage, når den særlige økonomiske fordel ved unddragelsen af hjemmemarkedsafgift opføres ved hjemmemarkedsordningens bortfald.

Derimod kan der være anledning til at overveje, om det ikke vil være til skade for den samlede produktion og omsætning af æg samt mindre betryggende for forbrugerne, såfremt ægproducenterne får adgang til — ud over det traditionelle stalddørssalg — at forhandle æg i ubegrænset omfang uden at iagttage de detaljerede krav, som den organiserede æghandel er underkastet.

Producenternes salg af æg på offentligt marked vil næppe få noget større omfang her i landet, hvorimod der kan tænkes en betydelig konkurrence med de godkendte pakkerier fra større ægproducenter, der sælger æg direkte til forbrugerne med levering på disses bopæl.

Der synes at være gode grunde til at begrænse producentsalget, således at det kun kan ske til private husholdninger i snævrere forstand, medens salg til fælleshusholdninger, f. eks. hospitaler, plejehjem o. lign. institutioner, forbydes. En sådan begrænsning er efter det oplyste gennemført i Holland, hvor der endvidere er fastsat minimumskrav til kvaliteten af æg, der sælges direkte fra producent.

Spørgsmål 11:

Til supplerung af oplysningerne i ministerens svar på spørgsmål nr. 8 ønskes oplyst,

hvilke krav der stilles til æg, der sælges under mærket „ekstra“.

Svar:

Æg, der sælges under mærket „ekstra“, er æg af klasse A, der er særlig friske. Disse æg skal indsamles mindst 2 gange ugentlig hos producenterne, og sortering og pakning må kun finde sted på pakkerier, der er særligt registreret hertil.

Æg mærket „ekstra“ må under ingen omstændigheder være porelukkede, og højden af luftblæren må ikke være over 4 mm. Salget finder sted i pakninger, der er forsynet med en banderole, hvorpå ordet „ekstra“ er trykt. Banderolen skal fjernes senest syv dage efter pakkedatoen, der skal være angivet på pakningen.

Spørgsmål 12:

Kan ministeren oplyse, hvilke regler han er sindet at fastsætte for salg af æg direkte fra producent?

Svar:

Som nævnt i mit svar af 18. april 1972 på det ærede udvalgs spørgsmål nr. 10 må det anses for betænkeligt af hensyn til såvel produktionen og omsætningen af æg som til forbrugerne, såfremt det tillades ægproducenter i ubegrænset omfang at sælge æg direkte til forbrugere uden om de autoriserede ægpakkerier, idet et sådant salg ikke vil blive omfattet af den garanti for æggenes kvalitet og sundhedstilstand, som Fællesskabets handelsnormer giver for æg, der passerer pakkerierne.

Det er derfor min hensigt at anvende myndigheden i lovforslagets § 1, nr. 1, stk. 7, til at begrænse producentsalget af æg til dets nuværende omfang, jfr. § 1, stk. 1, 3. og 5. pkt., i den nugældende ægllov.

Spørgsmål 13:

Da det over for udvalget er oplyst, at 10-15 pct. af de på de autoriserede ægpakkerier modtagne æg frasorteres som æg af sekunda kvalitet, spørges, om ministeren kan bekræfte, at der er tale om en frasortering af den nævnte størrelse.

Det bedes endvidere oplyst, hvor stor en del af disse æg der er uegnede til almindeligt forbrug i husholdningerne.

Svar:

I 1971 har de autoriserede ægpakkerier ved den foreskrevne kvalitetssortering af de modtagne æg frasorteret ca. 13 pct., der ikke opfyldte betingelserne for at sælges som prima æg.

Ifølge definitionen i bekendtgørelsen om forhandling og udførsel af æg skal prima æg være rene med normal skal uden brud. De må ikke være vasket eller på anden måde rengjort eller underkastet anden behandling, og de skal ved gennemlysning have et klart udseende med en kun svagt synlig blomme, ligesom luftblæren skal være normal.

Størstedelen af de frasorterede æg er sekunda æg — bl. a. æg med unormal form, skal eller luftblære, snavsede æg eller æg, der er vasket eller rengjort på anden måde, samt knækæg. Sekunda æg og knækæg kan ikke anses for uegnede til almindeligt forbrug i husholdningerne. De må ikke eksporteres, men salg en detail på hjemmemarkedet er i princippet tilladt, når de mærkes som sekunda æg og knækæg. I praksis finder sådant salg imidlertid kun sted i meget begrænset omfang, og afsætning sker derfor fortrinsvis til levnedsmiddelindustrien, bagerier m. v.

En lille del af de frasorterede æg er forværvede æg, der er uegnet til menneskeføde og skal destrueres.

Ad IV. forslag til lov om ændring af lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m. v.

Spørgsmål 1:

Hvilke veterinære krav agter landbrugsministeren at stille ved indførsel og eventuel genudførsel her fra landet af slagtet fjerkræ, jfr. § 7?

Svar:

Ved Danmarks forventede tilslutning til De europæiske Fællesskaber får det af Fællesskaberne udstedte rådsdirektiv (71/118) af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige spørgsmål vedrørende handel med fersk fjerkrækød, der for de nuværende medlemslande træder i kraft den 8. marts 1973, gyldighed her i landet den 1. juli 1973.

Artikel 3 og 8 i rådsdirektivet omhandler

de generelle indførselsbestemmelser, der til den tid skal gælde for indførsel fra andre medlemslande.

Artikel 6, litra b og c, i rådsdirektivet giver medlemslandene adgang til at stille særlige levnedsmiddelhygiejniske bestemmelser, og landbrugsministeriet agter af vedkommende EF-eksportland at kræve dokumentation for, at landets lovmæssige bestemmelser og kontrollen med disses gennemførelse på de omhandlede områder yder konsumenterne samme grad af beskyttelse, som dansk produceret fjerkræ frembyder.

Endvidere giver direktivets artikel 11, stk. 2, mulighed for over for andre EF-lande at nedlægge forbud mod indførsel af sygdomsmæssige grunde.

Det er landbrugsministeriets opfattelse at den aktuelle situation med hensyn til smitsomme fjerkræsygdomme, først og fremmest Newcastle disease, er så ugunstig, at indførselsforbud bør gøres gældende for størstedelen af hele det kommende EF-område.

En aktuel specifikation af lande eller regioner vil i nogen grad være hypotetisk, da situationen kan ændres væsentligt i løbet af et år; og såfremt der bliver afholdt en veterinær konference mellem medlemslandene inden 1. juli 1973, kan der herved indtræde ændringer i landbrugsministeriets holdning.

For indførsel af fjerkræ fra andre områder end EF-landene agtes forbudet i § 1 i bekendtgørelse nr. 37 af 4. februar 1966 om indførsel af fjerkræ i såvel levende som slagtet tilstand opretholdt.

For indførsel fra EF-lande med henblik på genudførsel til EF-området eller tredje-lande agtes der stillet krav om autorisation, da det uden en autorisationsordning vil blive umuligt ved genudførsel at bekræfte de i medfør af direktivet krævede sundheds-certifikater, samt at oplagring har fundet sted på autoriseret fjerkræslagteri eller frysehus.

Spørgsmål 2:

Kan § 2 opfattes således, at der ingen begrænsninger vil blive for producentsalg af fjerkræ i uåbnet stand direkte til forbruger?

Svar:

I rådsdirektivets artikel 3, stk. 4, er fastsat, at en producent „i enkelte tilfælde“ kan

sælge fjerkræ på produktionsstedet direkte til forbruger til dennes egen brug. Den danske gennemførelsesbestemmelse må affattes i overensstemmelse hermed.

Spørgsmål 3:

Har lovforslaget været drøftet med eventuelle interesserede organisationer? I bekræftende fald bedes oplyst, hvilke organisationer det har været drøftet med.

Svar:

Lovforslaget, der som anført i bemærkningerne til dette alene tilsigter at ændre bestemmelser, som må anses for uforenelige med Fællesskabernes regler om fri konkurrence, har været drøftet med repræsentanter for Landbrugsrådet, De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger.

Ad V. forslag til lov om ændring af lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af kaniner.

Spørgsmål:

Har lovforslaget været drøftet med eventuelle interesserede organisationer? I bekræftende fald bedes oplyst, hvilke organisationer det har været drøftet med.

Svar:

Lovforslaget, der som anført i bemærkningerne til dette alene tilsigter at ændre bestemmelser, som må anses for uforenelige med Fællesskabernes regler om fri konkurrence, har været drøftet med repræsentanter for Landbrugsrådet, De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger.